

S ISUSOM NA KAFI

miercuri, 11 februarie 2015

Prošli su Boži ni blagdani, Isus se je rodio, a mi smo ponovo u vremenu “kroz godinu”. Me utim, gdje je sad Isus?

Gosti

iz Hrvatske su uvijek hvalili naša sedam sela i veleli da imaju jako lijepe starinske obi aje. Nevjerojatno je kako su stari znali prepoznati ono najglavnije u vjeri i to pretvorili u tradiciju. Jedan od takvih obi aja je stavljanje rasvjete na prozorima kroz blagdane. Tej obi aj se u crkvenoj povijesti spominje ve oko godine 1400., kad su stari stavljali na prozor svije u, da bi gost vidio da ga ekaju i da ga ne e odbiti, kao što su zidovi odbili Svetu Obitelj u Betlehemu. Mi danas stavljam razna i lijepa svjetla na prozore. I primamo goste. Isto tako star ali i rijedak obi aj je ljubljenje nakon Boži ne Mise. To je poljubac Isusu koji je u loveku i poljubac mira! To nije obi no celivanje nego obi aj star koliko i Hrvati u našoj dolini, i bila bi šteta da se izgubi.

Evo, ako bi danas upitali nekoga gdje je utjelovljeni Isus ne znam bi li znao odgovoriti, kao naši stari, da je on u našem miru i u našoj me usobnoj ljubavi i poštovanju. Danas bi rekli: on je u Sv. Hostiji, na Sv.Misi...i da je živ i zdrav!! Ne valja kod mene u vavlji! - Ba jest!!

Baš su prelijepa i misna itanja u ovo doba godine: Isus poziva u enike. On im dolazi dok oni peru i krpe mreže. Svi smo mi dragi itatelju i zgotvali i jeli ribu. I znamo da ako ne izmiješ što ostane, onda to strašno smrdi. Dakle, oni imaju važna posla, a On dolazi u jako nezgodno vrijeme. To je zato zapisao evan elist, jer kad te Bog zove to je uvijek “zgodno i nezgodno vrijeme”. Ne postoji “sad mi do i, sad nemam ništa za radnju”- uvijek imamo nešto! Ali treba ostaviti i pomo i drugomu, dati prvenstvo potrebnomu, pa onda nastavi tvoje! Treba ustati i posvjedo iti djeci za istinu, pa onda ponovo le i! Treba odbraniti poniženoga, pa onda ako “pajta ostane pajta” - dobro - ako ne ne! Tek onda mu i i na kafu kad više ne vre a nikoga, a ne svaki dan slušati uvrede i poniženja iz njegova usta, samo zbog toga jer je on: sve enik, profesor, doktor, rodbina, ovo ili ono u selu...

Sje am se kako sam u školi ostao zadivljen kad nam je sve enik govorio da je u svakoj Svetoj Misi i Boži i Uskrs i Rusalije i sve...i ro enje i muka i svjedo enje - za ljubav i istinu me u ljudima! Danas vec mislim da bi svega toga trebalo biti i na ru ku nakon Mise...kod nas doma...kod nas poranini na teju i na ulici u razgovoru...jer je Isus za nas i u

nas došal!

Ne postoje dve istine. Jena ovaka u Crkvi i jena onaka
kad odemo doma. Jako je šteta što mladi
odmah vide kod starih ako su s dva lica. Nemoj puno govoriti nego svjedo i
srcem. Ovo što ja pisem la svi da zaborave, a ono što ti srcem pojaviš nelaju
nikad! Niti kad umreš! Ako mi ne
vjeruješ onda sjeti se kad ideš svojoj majci na grob da zapališ svije u...kako
ti njezine rije i, ljubav i pouke dolaze pred o i!! Ono što srcem i slzom
u iniš to se za srce i zalijepi! Pojavi im Isusa u dobroti ne moraš da
pametuješ! Jedan svetac je rekao: “miluj me srcem, što me miluješ Biblijom? ,
pa i u mojoj Bibliji doma isto pišel”

Zlo u svijetu nela nikad da se promjeni! Nikad! Laš da se
promjeniš ti - ako zeliš - i laš da znaš da ga opaziš; okoliš i osudiš!

Dr. theol. Davor Lucacela